

BR PIET ROOIJACKERS

Geboren te Gemert op 6 januari 1918

Overleden te Eindhoven

op 3 september 2011

Piet heeft zijn ouders nooit gekend; beiden stierven in zijn eerste levensjaar aan de beruchte Spaanse griep. Twee ongetrouwde tantes ontfermden zich over hem en de overige kinderen en Piet bleef hun daar levenslang dankbaar voor.

Twee van zijn broers gingen als "aspirant" naar Dongen, en zoals Piet in een interview in dit blad (januari 2011) vertelde, verliep zijn vertrek naar Dongen een beetje als vanzelf. Het was de bedoeling dat hij broederonderwijzer zou worden, maar, zoals Piet zelf zei: "het klaslokaal zou me iets van claustrofobie hebben gegeven." Eenieder die met de wat beweeglijke Br. Piet te maken heeft gehad, zal dat vermoedelijk beamen!

De verpleging van psychiatrische patiënten kreeg weldra zijn intense belangstelling en hij heeft er geheel zijn werkzaam leven aan gewijd. Hij hield het vak nauwkeurig bij en stond open voor veranderingen. Eén specialisme boeide hem in het bijzonder: de sociale psychiatrie die beoogt dat men met bepaalde kwalen in de eigen omgeving kan leven, mits er sprake is van goede begeleiding. Br. Piet had in die begeleiding een belangrijke functie, eerst in Bergen op Zoom, later in 's-Hertogenbosch. Uiteindelijk werkte hij nog vele jaren in Rotterdam onder de drugsverslaafden.

Samenvattend: Br. Piet was als een goede zoon van Glorieux gericht op het welzijn van de evenmens, bijzonder van hen die het in het leven moeilijk hadden. Hij ging in het algemeen graag zijn eigen gang, en wellicht leek hij ook in dat opzicht wel wat op zijn Stichter.

We laten hem nog eenmaal zelf aan het woord; er werd hem gevraagd hoe hij bij gelegenheid van zijn 75-jarig professie- jubileum op zijn leven terugzag. "Ik ben dankbaar voor alles van vroeger en nu, ik ben een content mens uit de Kempen, ik ervaar de dingen bij voorkeur positief. Ik ben ook hier in Eindhoven bijzonder graag. De kwalen van de oude dag? Die zijn er zeker, het lopen b.v. valt niet mee. Ik ben nog graag bij activiteiten betrokken."

Feit is dat hij in die laatste periode zeer hulpbehoevend was, maar nooit klaagde en er nog van wist te maken wat er van te maken viel. Het einde van dit lange leven voltrok zich in nauwelijks een uur.

Hij ruste in vrede.

Br. A.R.